

Andra sidan friheten

Ett scenario till In Nomine

Johan Berg och Johan Salomonsson

Andra sidan friheten

Johan Berg och Johan Salomonsson

Göteborg 980330

Innehållsförteckning

Förord	4
Scenariot i kort	5
Historisk översikt	6
Förberedelser	7
Scen 1 – Ett sista farväl	7
Scen 2 – Återseendet	8
Scen 3 – En ovälkommen middagsgäst	9
Scen 4 – Hotbilden byggs upp	10
Scen 5 – Rainer söker sitt förflutna	11
Scen 6 – Bortförandet	12
Scen 7 – In i vargens lya	13
Scen 8 – Rekognoscering	15
Scen 9 – Krügers första död	16
Scen 10 – På helig mark	17
Epilog	17
Spelledarkarakterer	18
Karaktärsinformation	21
Rainer Schenker	23
Klaus Müller	25
Ernst Krause	27
Andreas Westfal	29
Stödord för predikan	31
Sex månader senare	32
Brevet	34
Försoningens kyrka	35

Förord

"Andra sidan friheten" utspelar sig i det delade Berlin, men de händelser som behandlas bygger inte på några verkliga händelser. Under de år då muren fanns, 1961 – 1989, dödades totalt 79 personer under flyktförsök. Scenariot kan lätt ge en uppfattning om att dessa siffror är mycket större, men så är alltså inte fallet.

Scenariot är uppbyggt av ett antal scener, men beroende på vad spelarna tar för sig är det inte säkert att berättelsen följer scenerna i den ordning de är skrivna. Det kan också hända att du som spelare blir tvungen att improvisera fram egna scener beroende vad spelarna hittar på. Försök dock styra dem med mild hand så att alla får möjlighet att spela igenom hela scenariot.

Ett stort tack till alla de som har ställt upp och speltestat detta scenario och kommit med idéer till hur vi kunde förbättra det.

Scenariot i kort

Bakgrund

Ängeln Tabris, en kerub, skickades i början av 1900-talet till Berlin av ärkeängeln Yves för att hjälpa människorna här. Yves personifierar ödet och vill att varje människa ska uppnå sin fulla potential av godhet och storhet. Tabris honnörssord är ”fri vilja” och det föll sig därför naturligt för honom att hjälpa människor som ville fly från öst till väst när Berlin delades.

Strax före scenariots början inträffar en händelse som gör att Tabris fråntas både sitt minne och sina himmelska krafter. Under ett flyktförsök via gångarna i den avspärrade tunnelbanan, U-bahn, dyker plötsligt en grupp soldater upp, och på order av sitt befäl, en demon som kallar sig Krüger, öppnar dessa eld mot de försvarslösa människorna. En kvinna överlever och lyckas ta sig till vidare till väst. Även Tabris överlever, men eftersom han har misslyckats med att skydda gruppen beslutar sig Yves för att straffa honom. Endast genom att som vanlig människa lyckas med ett liknande uppdrag och välja att offra sig själv för de andras överlevnad kan han återfå sin forna tjänst hos Yves.

Demonen Krüger är en av demonfursten Malphas undersåtar. Malphas står för söndring och splittring, och det delade Berlin är ett storslaget bevis på hur framgångsrik han är.

Händelseutveckling

Tabris lyckas skadad och förvirrad ta sig till Andreas Westfal, en man som leder en grupp av politiskt oliktankande och som Tabris tidigare haft kontakt med. Andreas minns honom som Rainer Schenker (en av Tabris roller på jorden; hädanefter kallas Tabris för Rainer i scenariot). Andreas hjälper Rainer och införlivar honom i sin grupp av oliktankande.

Scenariot börjar med begravningen där de förolyckade vid flyktförsöket i tunnelbanan ska föras till sin sista vila. Prästen Ernst Krause skyller det inträffade på myndigheterna och förtalar dessa i grova ordalag under sin predikan. Resultatet blir att han arresteras och fängslas i sex månader.

När fader Krause släpps ur fängelset ansluter han sig till Andreas grupp för att tillsammans med dem planera en flykt till Västberlin. Krüger är dock gruppen på spåren tack vare Klaus Müller och Monica Schultze, två av medlemmarna i gruppen, båda Stasiangivare. Vid en middag hemma hos Klaus, dit han inbjudit Andreas, Rainer och fader Krause, dyker plötsligt Krüger upp. Han provocerar dem och gör det klart för dem att han redan eliminerat Andreas flyktplaner. Rainer minns plötsligt några detaljer från förra flyktförsöket och inser att Krüger är ansvarig för massakern.

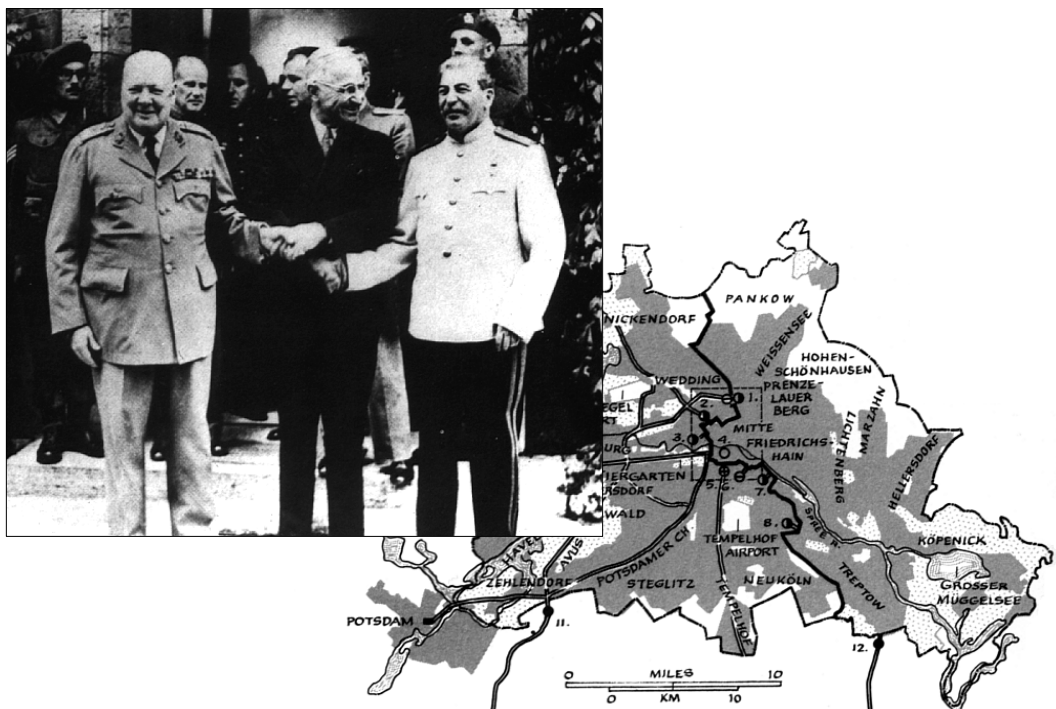
Kort därefter får Andreas reda på, via en ängel som kallar sig Maria, att enda sättet att lyckas med flykten är att undersöka Krüger ingående och ta reda på vad han vet.

Vid en undersökning av Krügers villa får gruppen reda på att det fortfarande går att fly via Försoningens kyrka som ligger i ingenmanslandet vid muren. Att denna flyktväg fortfarande är öppen beror på att kyrkans heliga utstrålning försvagar Krügers demonkrafter så att han inte kan övervaka den på ett effektivt sätt. De får några dagar på sig att planera och genomföra en flykt via kyrkan. Under tiden får Rainer tillbaka minnesfragment som kan hjälpa honom att förstå sin roll i det hela.

Till slut tar sig gruppen till kyrkan. Där får de möta Krüger i sin demonskepnad. Han gör allt för att hindra dem att nå friheten. Enda chansen för dem att lyckas är att Rainer inser att han måste offra sig för att rädda de övriga i gruppen. I samma ögonblick som han gör det får han tillbaks sina himmelska krafter och änglavingar växer ut från hans skuldror. En våldsam strid mellan dessa två överjordiska väsen följer, och under tiden lyckas de andra fly till Västberlin via en tunnel under kyrkan.

Historisk översikt

- 1944, 12 september: De fyra ockupationsmakterna - Storbritannien, Frankrike, USA och Sovjetunionen – tar beslut om att dela upp Berlin i fyra ockupationszoner. Sovjetsektorn täcker cirka hälften av Berlins yta men omfattar bara en tredjedel av invånarna.
- 1948, 23 juni – 1949, 12 maj: Sovjetunionen stänger alla landförbindelser till Västberlin och förnödenheter måste flygas in.
- 1949, 23 maj: Tyska federala republiken (Västtyskland) bildas.
- 1949, 7 oktober: Tyska demokratiska republiken (Östtyskland) bildas.
- 1950, juli: Walter Ulbrich väljs till generalsekreterare för SED (Sozialistische Einheitspartei Deutschlands). Partiet får med tiden full kontroll över radio, biografer, press, polis, utbildning, ekonomi och så vidare. Östtyskland blir i praktiken en enpartistat och övriga partier är bara till för syns skull.
- 1953: Stalin dör och efterträds av Krustjev.
- 1956: Röda armén rycker in i Ungern och slår ned alla frihetssträvanden.
- 1960: Walter Ulbricht väljs till Östtysklands statsöverhuvud. Utbrett missnöje på grund av matbrist. Flyktströmmen ökar på grund av fruktan att gränsen skall stängas helt. Totalt flyr tre miljoner tyskar från öst till väst under åren 1945 – 1961, hälften via Västberlin.
- 1961, 13 augusti: Östtyska trupper spärrar av gränsen mellan Väst- och Östberlin med taggtråd.
- 1961, 15 augusti: Byggandet av en permanent mur påbörjas.
- 1963, 17 december: Avtal om dagspass för besök i Östberlin i samband med julhögtider. Avtalet bryts av Östtyskland 1966.

Förberedelser

Dela ut spelarkaraktärerna samt STÖDORD FÖR PREDIKAN. Låt spelarna ta del av avsnitt "Historisk översikt" och låt dem därefter presentera sig lite kort för varandra.

Scen 1 Ett sista farväl

Det är en kylig och grå vårdag i slutet av mars 1968 och Östberlin visar sig från sin tristaste sida. Kylan förstärks av att det kalla krigets vindar blåser över en orolig omvärld. Utvecklingen i Tjeckoslovakien inger dock hopp om en ljusare framtid. De nya tjeckiska ledarna vill skapa större ekonomisk frihet, avskaffa censuren och tillåta en ökad tryck- och yttrandefrihet. Kanske kan även Östtyskland utvecklas åt samma håll...

Ett hundratal frusna människor har samlats i Getsemanekyrkan i Prenzlauer Berg för att ta ett sista farväl av sina omkomna kamrater. Tio kistor står framme vid altaret, och sorgen över de förlorade vännerna speglas i de församlades ansikten. Tonerna från ett stycke av Bach ekar mellan de höga valven.

Längst bak i kyrkan sitter Andreas Westfal och Rainer Schenker. Rainer är rullstolsbunden eftersom han är svårt skadad. Av oro för att Rainer antagligen är efterlyst har de placerat sig bakom en pelare. På samma bänk sitter även Klaus Müller tillsammans med sin hustru Erika.

Organisten slutar spela och blickarna söker sig mot fader Krause som har den svåra uppgiften att ledsaga de sörjande genom denna svåra stund. Han sträcker på sig i predikstolen och börjar predika. Låt den spelare som gestaltar fader Krause själv få spela ut scenen med hjälp av stödanteckningarna. Om detta av någon anledning inte skulle fungera så får du berätta vad hans eldiga tal går ut på.

Efter predikan fortsätter gudstjänsten med psalmsång och därefter bärs kistorna ut på kyrkogården. Fader Krause står i kyrkporten och tröstar de förbipasserande sörjande. Precis då han har skakat hand med den siste lägger någon sin hand på fader Krauses axel. Fader Krause vänder sig om och ser tre storväxta män. De har hört hela predikan och arresterar honom för statsomstörtande verksamhet och uppvigling. Fader Krause förs därifrån i en av Vopos (Volkspolizei, den ordinarie poliskåren) bilar.

Scenens mål

Få spelarkaraktärerna att känna av den östtyska regimen förtryck.

Inför nästa scen

Dela ut SEX MÅNADER SENARE.

Scen 2 Återseendet

Det är nu den 3 oktober, ett halvår sedan begravningen. Höstmörkret har lägrat sig över Berlin och hoppet om en ljusare framtid har kvävts i skuggan från muren. I augusti invaderade Röda armén Tjeckoslovakien och krossade de drömmar som hade börjat gro i Prag. Ledarna som gått i spetsen för en friare politik ersattes raskt med sovjettrogna politiker.

Fader Krause har nyligen sluppit ut ur fängelset. Han återfick inte sin gamla tjänst eftersom hans kollegor anser att han utgör en alltför stor risk. De sympatiserar med hans åsikter, men tycker att hans metoder skadar kyrkans redan känsliga relation till staten. Istället fick han en administrativ tjänst.

Rainer har hållit sig gömd och läkt sina skador hemma hos Andreas. Han har sällan varit utanför dennes lägenhet, och han minns fortfarande inget från tiden innan han sökte hjälp hos Andreas. Andreas har som vanligt varit upptagen med sin planering. Klaus har ägnat allt mer tid på arbetarfiket nere på hörnet, där han och hans gelikar spenderar sina lättråkade slantar på pilsner.

I början på oktober kommer ett brev (dela ut BREVET) från Västberlin till Andreas. Det är skrivet av Eva Bölling, den enda som lyckades ta sig över till väst den ödestigra natten i mars då så många blev dödade. Andreas bestämmer sig för att samla sina vänner och låta dem ta del av innehållet i brevet. De samlas en lördagseftermiddag hemma hos Andreas i dennes ganska påkostade lägenhet.

Närvarande är spelarkaraktärerna samt tre andra aktiva gruppmedlemmar, nämligen den attraktiva småskolelärarinnan Monica Schultze, den äldre poeten och konstnären Theo Hoffman samt den lätt förståndshandikappade ynglingen Johannes Grübel (se avsnitt "Spelledarkaraktärer").

- Andreas Westfal läser brevet för de församlade. Under uppläsningen får plötsligt Rainer en minnesglimt (dela ut MINNESGLIMT 1).
- Efter att ha smält brevet en stund för Andreas in samtalet på deras egna flyktplaner. Han lägger förmodligen fram några olika förslag som dock kräver en hel del tid och förberedelser. Eventuellt gör de en arbetsfördelning inför nästa möte.
- Det kan även hända att de försöker utreda om det är någon i gruppen som är förrädaren. Låt gärna diskussionen hetta till men försök undvika att någon avslöjas i detta läge.

Så småningom ajournerar de sig. Du kan påskynda detta genom att Monica, Theo och Johannes alla har annat att stå i.

Scenens mål

Få spelarkaraktärerna att träffas hemma hos Klaus. Om inte Klaus bjuder in de andra spelarkaraktärerna till middag får du styra upp detta själv.

Scen 3 En ovälkommen middagsgäst

Spelarkaraktärerna samlas i Klaus enkla hem. Hans fru Erika (se avsnitt "Spelledarkaraktärer") har tillagat en bastant lördagsmiddag och de slår sig ned vid middagsbordet. De har precis påbörjat middagen när ytterdörren öppnas. In kliver paret Müllers son Hans tillsammans med en Stasiofficer, överste Krüger (se avsnitt "Spelledarkaraktärer"). Båda är iklädda sina uniformer. De ber om ursäkt för sitt oannonserade uppdykande innan de ansluter sig till middagsgästerna. Krüger skall just till att sätta sig när han upptäcker radion i rummet. Demonstrativt går han fram till den och sätter på den. Den är inställd på Radio Luxemburg. Utan ett ord byter han till en östtysk kanal. Därefter sätter han sig vid bordet.

Erika kan inte dölja sin stolthet över att sonen tagit hem en så framstående gäst. Hon beklagar sig över deras enkla hem och att de inte har något finare att bjuda på. Hon trollar dock fram en flaska billig konjak ur en skrivbordslåda. Under hela middagen kommer Erika att vara mycket vänlig mot Krüger.

Hans själv är uppenbart stolt över att Krüger har velat följa med honom hem, men är samtidigt störd av de gäster som fadern har bjudit in. Han misstänker nog vad de är för typer och vill inte att hans beskyddare skall få en felaktig uppfattning om honom.

Krüger själv njuter i fulla drag av hela situationen och gör sitt bästa för att trycka ned spelarkaraktärerna i skorna:

- Han känner till fader Krause och att denne har suttit inne. Detta kommenterar han på sitt överlägsna sätt och undrar hur det känns att vara präst utan en församling att ledsaga.
- Han känner igen Rainer men låtsas inte om detta. Däremot ställer han obekväma frågor till Rainer om vem han är, vad han sysslar med och så vidare. Han inser snabbt att Rainer faktiskt inte kommer ihåg något av deras tidigare möte och njuter av att leka med honom.
- Han kommenterar sitt goda förhållande till Hans och gör det klart för alla att han är en mycket bättre förebild för den unge mannen än Klaus.
- Så småningom övergår han till att diskutera problemet med gränssäkerheten. Han tror att det nog är slut på de många västsabotörernas trafik över gränsen, eftersom han personligen har kartlagt alla möjligheter att korsa gränsen och snart har stoppat dem alla. Han tar upp Andreas två favoritalternativ och talar om hur han har omintetgjort dessa (man har införskaffat snabbare båtar på floden Spree och minutöst spärrat av alla vägar genom kloakerna med hjälp av galler och mineringar). Han riktar dessa ord speciellt till Andreas. Notera att Krügers officiella inställning till muren är att den utgör ett skydd mot väst, inte att den är till för att hindra avhoppare från öst. Han låter sig inte dras in i diskussioner om det politiska systemet utan ställer bara hotfulla motfrågor om spelarkaraktärernas politiska åsikter.

Följande inträffar under middagen:

- I samband med diskussionen om flyktförsök får fader Krause en syn (dela ut SYN 1).
- Någon gång mot slutet av middagen när Krüger visar lite extra intresse för Rainer och höjer sin röst får Rainer en minnesglimt (dela ut MINNESGLIMT 2).

Stämningen blir allt mer tryckt under middagens gång. Till slut bryter dock Krüger och Hans upp och lämnar det övriga sällskapet.

Scenens mål

Få spelarkaraktärerna att komma till insikt om att de måste göra upp en ny flyktplan genom att ta reda på vad Krüger känner till. Det skall klart framgå att han är det största hotet mot deras flyktmöjligheter.

Scen 4 Hotbilden byggs upp

Efter middagen kommer spelarkaraktärerna ha mycket att diskutera och fundera över. Ge dem tid till detta och, framför allt, ge Rainer tid till att undersöka sitt förflutna.

Så småningom måste de emellertid inleda sina undersökningar av Krüger. Förmodligen måste du hjälpa och pressa dem lite och här nedan följer några möjligheter.

Hjälp från ovan

När Andreas och Rainer kommer hem efter middagen får Andreas besök av en udda kvinna. Hon kallar sig Maria och ser ut som en välbärgad kvinna i 60-års åldern. Hon är klädd i en vit fuskpäl och doftar av Chanel no 5. I famnen har en vit pudel som hon klappar och kelar med. Hon är allmänt gladlynt och agerar som om hon kände Andreas mycket väl. De andra får gärna vara närvarande vid detta möte, men kvinnan vänder sig i första hand till Andreas. (Till spelledaren: Maria är en ängel som har beslutat sig för att ge dem lite hjälp på vägen. Hon får dock inte blanda sig i för mycket eftersom detta är Rainers prövning, och den måste han klara själv.)

Hon småpratar lite med dem innan hon säger följande: "Ni står inför en stor prövning. Kom dock ihåg att det största hotet mot er samtidigt är nyckeln till friheten. Ni måste ge er in i vargens lya för att finna ljuset och ni har inte mycket tid på er." Hon förklarar sig inte närmare utan tar farväl och försvinner lika plötsligt som hon dök upp.

Trakasserier

Oavsett vad spelarkaraktärerna tar sig för så kommer de att övervakas och förföljas av mörklädda män i diskreta Trabanter. Om de försöker konfrontera dessa kör männen bara därifrån. Andra män tar snart över efter de som blev upptäckta.

Vem läcker?

Det är troligt att spelarkaraktärerna försöker utreda vem som är förrädaren. Om de konfronterar Monika Schultze genom att Klaus avslöjar henne så bryter hon samman och förklarar sin situation. Stasi känner till att hon har talat positivt om väst för sina elever och hotar att ta ifrån både henne och hennes man deras jobb om hon inte sköter sin uppgift som angivare. Hon rapporterar med jämna mellanrum till sin Stasikontakt, en man vid namn Günther Hanisch. Spelarkaraktärernas beteende bestämmer hur hon sedan reagerar. I första hand kommer hon försöka rädda sig själv, och det kan tänkas att hon försöker dubbelspela om spelarkaraktärerna är alltför förstående. Om Klaus går för hårt åt henne kommer hon att avslöja att även han är Stasiangivare. Om de avrättar henne måste detta få konsekvenser, både känslomässiga (framför allt för fader Krause) och polisiära.

Vem är överste Krüger?

Spelarkaraktärerna kan kontakta Monica Schultzes Stasikontakt (Günther Hanisch) eller Müllers Stasikontakt (Erland Kleber) för att få information om Krüger. Oavsett vem de kontaktar reagerar Stasikontakterna på samma sätt. De hyser ovilja mot Krüger och har inget emot att snacka personlig skit om denne, så när som på att de är ganska rädd för honom. De berättar helst inte något som rör hans profession. De kan dock berätta att Krüger har en villa på Grüner Weg i förorten Pankow och att han leder en egen avdelning som det är mycket hemlighetsmakeri kring.

Scen 5 Rainer söker sitt förflutna

Dessa händelser kan inträffa vid lite olika tillfällen under berättelsens gång beroende på vad Rainer tar sig för. De är viktiga eftersom de skall få Rainer att inse att han inte har levt ett normalt liv och att han har hjälpt många personer i nöd. Se dock till att scenerna inte drar ut på tiden. Rainer skall snabbt inse att de personer och platser han besöker inte kan hjälpa honom finna sitt förflutna.

Ruhestätte Kafé

Om Rainer återvänder till Ruhestätte Kafé kommer en schäfer fram till honom och gläfsar tillgivet. Vid ett angränsande bord sitter en blind man. Denne märker att hans hund har gått fram till någon och ropar "Bartimaos, vem är det där?" Svarar Rainer känner mannen igen hans röst och frågar "Alexander, är det du?" Mannen, som heter Jens Schelling, berättar sedan hela berättelsen om hur Alexander räddade honom ur bilvraket där hans fru Bärbel dog och Jens själv förlorade synen, och hur Alexander sedan skaffade blindhunden Bartimaos åt honom. När Rainer undrar om Jens verkligen är säker på att det är han som är Alexander, svarar Jens att det är han. Han må vara blind men hans andra sinnen är desto skarpare. Jens vet inget ytterligare om Rainer/Alexander.

På väg från kafét passerar Rainer en mindre kyrka. Denna väcker ett minne hos honom (dela ut MINNESGLIMT 3).

Ludvig Neumann

I en sliten byggnad på Kirschestrasse 28 ligger Ludvig Neumanns lägenhet. När de knackar på öppnas dörren av en kvinna i femtioårsåldern. Detta är Anna Neumann, Ludvigs dotter. Om Rainer ber att få träffa Ludvig berättar hon att han är mycket sjuk och snart kommer att gå bort. Hon visar in dem till ett sovrum och där på sängen ligger den nu åttioårige Ludvig. Han är mycket svag och märker knappt besökarna. Om Rainer tilltalar honom lyser hans ansikte upp och han säger "Jag visste att du skulle komma, min vän. Nu kan jag företa min långa resa med tillförsikt. Tack vare dig har jag haft ett gott och långt liv. Vi ses väl snart igen, på en bättre plats." Sedan får han en kraftig hostattack och Anna ber dem gå sin väg. Propsar de på att få stanna kvar tillåts de göra det. Ludvig dör efter ett par timmar med ett saligt leende på sina läppar.

Lindenstrasse 12 (efter scen 7)

I hyreshuset verkar alla känna igen Rainer till utseendet, men ingen känner honom personligen. De vet bara att han bor på tredje våningen och att han inte brukar göra något väsen av sig. Hyresvärden i bottenvåningen intygar att Rainer var en god hyresgäst och alltid betalade räkningarna i tid. Eftersom Rainer inte varit där på över ett halvår har han bytt ut låset på lägenheten och tagit bort namnskylten. Han har ännu inte hittat någon ny hyresgäst och alla Rainers tillhörigheter finns kvar i lägenheten. Han tillägger dock att de inte är många. Om Rainer vill se lägenheten går hyresvärden med på detta.

Lägenheten är en liten tvårummare med kök. Lägenheten är helt omöblerad och det enda som finns här är en madonnaikon på väggen och ett guldhalssmycke i form av ett krucifix. En tummad bibel ligger i ett hörn, men för övrigt är här helt tomt.

Scen 6 Bortförandet

Om spelarkaraktärerna inte inser att de ska bege sig till Krügers villa på Grüner Weg får du pressa dem ytterligare med hjälp av denna scen.

En orolig mor

Andreas får ett upprört samtal från Johannes sjuka mor, Claudia. Tre män klampade för bara en timme sedan in i hennes och Johannes lägenhet och förde bort Johannes mot dennes vilja. De sade att de tillhörde Stasi men förklarade inte vad Johannes hade gjort. En av männen verkade bekant. Har inte Andreas vän Klaus en son inom det militära? Men vad har en militär med Stasi att göra? Hon är fruktansvärt uppriven och lugnar inte ned sig förrän Andreas lovar att ta reda på vad som har hänt med Johannes.

Samtal med Hans

De kan kontakta Hans genom att ringa till hans militärförläggning i Berlins utkanter dit han precis har återvänt. Om de ber honom hövligt kan han tänka sig att träffa dem samma kväll.

Han är först mycket ovillig att prata om det skedda, men om de spelar lite på hans naivitet och stolthet över sin kontakt med Krüger blir han meddelssam. Han berättar att Krüger ringde till honom och undrade om Hans var en man av rätt kaliber och ville komma någonstans här i världen. I så fall skulle Krüger kunna hjälpa honom. Han är nämligen chef för en elitavdelning inom Stasi bestående av handplockat folk. Endast de bästa platsar. Kanske skulle Hans platsa bland dessa, men då var han tvungen att visa sig värdig Krügers förtroende först. Han skulle få en uppgift, det första provet av flera. Hans kunde naturligtvis inte säga nej till detta och Krüger bad honom då bege sig till Alexanderplatz och träffa två av hans andra män där. Dessa skulle ge Hans ytterligare information om uppdragets art.

Hans fick förvånansvärt lätt några timmars permission och begav sig till den avtalade mötesplatsen. Två mörklädda män i en Trabant dök snart upp och gav honom en rock att bära över sin militära uniform. De förklarade att de skulle gripa en man som stod i kontakt med en farlig västspion. Därefter körde de till ett ganska nedgången bostadsområde och knackade på en av lägenhetsdörrarna. En ung man öppnade. Hans förklarade att de kom från Stasi och att mannen gjorde bäst i att följa med dem utan motstånd. En äldre kvinna protesterade, men de ignorerade henne och förde bort mannen. Han verkade bekant, men Hans kunde inte riktigt placera honom och han var inte alltför intresserad av att komma på att han hade haft samröre med en brottsling. De körde en bit innan de andra männen släppte av Hans, gratulerade honom till en väl utförd insats och körde sin väg. Underligt nog körde de inte mot Stasis högkvarter utan mot norra Berlin, men det angick ju inte Hans.

Mer än så vet inte Hans, men han kan alltid spekulera i att männen förde brottslingen direkt till Krüger och att denne har sin bostad någonstans i förorten Pankow.

Efter lite efterforskningar går det att få fram att Krüger bor på Grüner Weg 13. Detta ska inte vara särskilt svårt att ta reda på i detta läge.

Om spelarkaraktärerna inte bryr sig om att följa upp Johannes bortförande får Rainer en minnesglimt/sannsyn i samband med att han dåsar till (dela ut MINNESGLIMT 4).

Scen 7 In i vargens lya

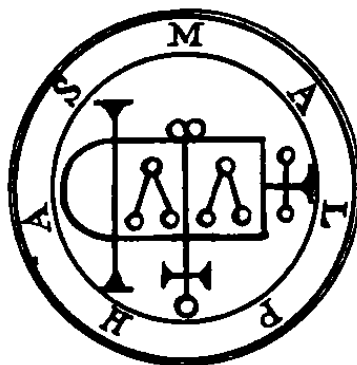
Krügers stora tvåvåningsvilla ligger vackert belägen på Grüner Weg 13 i ett av de luxuösa bostadsområdena i Berlinförorten Pankow där många östtyska ledare bor. En tät hög häck löper runt huset och skärmar effektivt av all insikt. Huset bevakas tjugofyra timmar om dygnet av två zombier (se avsnitt "Spelledarkaraktärer"). De har sin bostad på bottenvåningen, men kan dyka upp var som helst i huset eller på tomten. Ytterdörren är vanligtvis låst.

Bottenvåningen

Rum nr 21: Zombiernas bostad. Detta rum är mycket stökigt. En frän doft slår emot en när man öppnar rummet. Det är sparsamt möblerat med ett bord, ett par fåtöljer och en TV. Det finns en garderob och en stor frysbox invid väggen. På golvet ligger diverse skräp, papper och tidningar, bland annat en del pornografiska. Om spelarkaraktärerna öppnar frysboxen hittar de till sin stora fasa ett lemläst lik. Buken är öppnad och alla inälvor borttagna. Kroppen tillhör en sjabbig äldre man som ingen av spelarkaraktärerna känner igen.

Rum nr 20: Krügers privata kapell. Dörren är låst. Kapellet liknar ett normalt kapell så när som på att alla kristna symboler är upp-och-nedvända och en stor Malphassymbol finns infattad i mosaikgolvet. Här brukar Krüger tala med sin demonfurste Malphas.

I övrigt finns inget ovanligt eller för spelarkaraktärerna intressant att finna på bottenvåningen.

Källaren

I källaren finns ett pannrum med en gammal koleldad värmepanna. Undersöker man den närmare finner man benrester i askan.

Här finns också några förrådsrum. Om Johannes blev bortförd i scen 6 kan de finna honom inlåst i ett av förrådsrummen. Han är svårt slagen och chockad. Han kan inte berätta mycket om vad som hänt. De mörklädda männen förde ned honom i källaren och frågade ut honom om Andreas och de andra. Johannes berättade ingenting och fick som tack för detta en rejäl omgång. De hotade att skada hans mor, så han kan inte tänka på något annat än att de måste åka hem till henne och se till att hon mår bra.

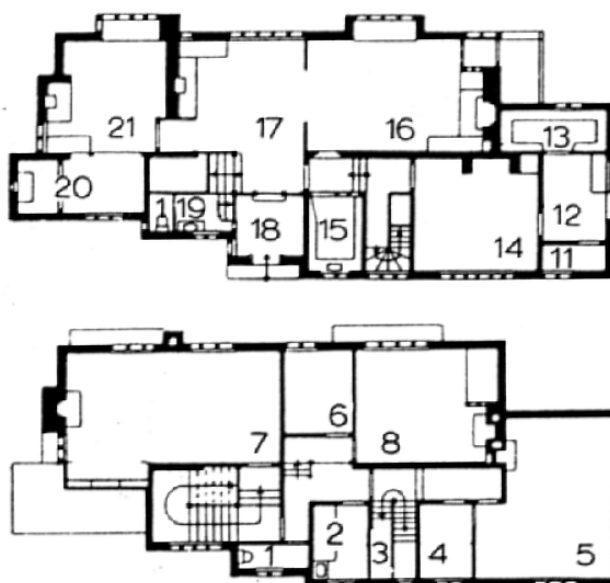
Övervåningen

Rum nr 8: Krügers privata arbetsrum. När fader Krause kliver in i arbetsrummet får han en syn (dela ut SYN 2). Rummet är ett ganska typiskt arbetsrum med skrivbord, några bokhyllor, skåp och så vidare. Följande är av intresse för spelarkaraktärerna:

- På en vägg sitter en Berlinkarta med nålar utsatta här och var utefter muren. Andreas kommer snabbt fram till att de förmodligen markerar gjorda flyktförsök, både framgångsrika och misslyckade. Han känner dock inte till alla de flyktförsök som nålarna representerar.

- I ett arkivskåp finns personakter på personer som försökt eller lyckats fly över muren. En av personakterna behandlar Rainer Schenker. Akten innehåller följande information: Födelsedatum (1940-03-07), adress (Lindenstrasse 12), bekantskapskrets (Dieter Wernicke, Eva Bölling med flera som ingick i flyktgruppen). I marginalen står det skrivet med kulspetspenna: "Vem jobbar du för? Hur många är ni?"
- I en läderinbunden anteckningsbok på skrivbordet finns anteckningar om diverse flyktalternativ. Alla utom den sista avslutas med en anteckning om att de är omhändertagna. Det sista flyktalternativet handlar om Försoningens kyrka (dela ut FÖRSONINGENS KYRKA).
- I en skrivbordslåda finns ett antal hyreskontrakt gällande lägenheter på och kring Bernauer Strasse. Alla lägenheter finns i närheten av Försoningens kyrka.

Rum nr 5: Krügers sovrum. Här finns en stor himmelssäng vars draperier sakta fladdrar i vinddraget från ett öppet fönster. På andra sidan sängen kan skönjas ett bord och två stora läderfåtöljer. I en av dem sitter en person. Personen är helt stilla och verkar inte ta någon notis om spelarkaraktärernas entré. Går de närmare ser de att det är en vacker kvinna som sitter i fåtöljen. Hon är helt livlös och visar inga livstecken, men hon uppvisar inte några yttre skador. Hon är klädd i en mörk kavaj och kjol av det striktare slaget. Kroppen är täckt av ett tunt dammlager som om hon suttit där mycket länge. En noggrann titt gör att man kan upptäcka ett födelsemärke i pannan, och detta skulle med lite god vilja kunna liknas vid en Malphassymbol (detta är demonens extra värdkropp som han kan byta till om något skulle hända med den kropp han för tillfälligt begagnar). På bordet framför den andra fåtöljen står ett urdrucket whiskyglas.

Scenens mål

Få spelarkaraktärerna att inse att deras enda möjliga flyktväg är via Försoningens kyrka.

Om scenen i huset drar ut alltför mycket på tiden på grund av att spelarkaraktärerna vänder upp och ned på hela villan så kan du få dem att skynda därifrån genom att låta tre svarta bilar av märket Volga köra upp på infarten (Krüger och hans mannar).

Scen 8 Rekognoscering

Efter besöket i Krügers villa kanske spelarkaraktärerna vill ta reda på mer om Försoningens kyrka. Nedan följer några exempel på vad de kan tänkas ta sig för. Scenens mål är att göra dem redo för att fly via kyrkan.

Vid Försoningens kyrka

Försoningens kyrka ligger ute i ingenmanslandet mellan muren och det elektriska stängslet. Det är cirka tio meter från stängslet till kyrkporten. Gränsvakter syns i de omgivande vakttornen och ibland passerar vaktpatruller med hundar. Spelarkaraktärerna kan inte nå fram till själva kyrkan. Skulle de försöka ta sig över det elektriska stängslet ingriper gränsvakterna omedelbart. Vid åsynen av kyrkan får fader Krause en syn (dela ut SYN 3).

Om de undersöker bostadshusen längs Bernauer Strasse, som löper parallellt med muren, och andra hus i det omgivande området, upptäcker de att kyrkan hålls under uppsikt av fler personer än gränsvakterna. De kan ana kikare och kameror på en del balkonger. Detta är Krügers ockultister.

Om de börjar lokalisera de lägenheter som Krüger har hyreskontrakt på upptäcker de att dessa bildar en halvcirkel omkring Försoningens kyrka. Deras mål är att bryta ned kyrkans heliga skydd genom ockulta ritualer samt att övervaka kyrkan så att ingen skall kunna fly innan ritualen är genomförd och tunneln fylld. Om spelarkaraktärerna försöker ta sig in i någon av lägenheterna kommer de till att börja med inte att stöta på något motstånd. Lägenheten är helt omöblerad. Inifrån det största rummet hörs ett lågmält mumlande. Här sitter en ockultist och mediterar i mitten av en intrikat symbol som är målad med blod och aska på golvet. Han mumlar på ett obegripligt mantra. Eftersom han är drogad av örter märker han inte att han har fått sällskap. Spelarkaraktärerna kan även finna kikare och kameror, en madrass med sängkläder samt lite matrester. Om spelarkaraktärerna inte stör ockultisten kommer denne inte att märka dem. Avbryter de hans meditation blir han förmodligen hysterisk och tar till våld. Drogtilståndet gör honom oberäknelig och det är inte troligt att spelarkaraktärerna kan fånga honom levande. Hans eventuella död kommer att locka till sig ytterligare ockultister, alla militäriska och välbeväpnade, och spelarkaraktärerna gör bäst i att fly platsen.

En röst från förr

Om fader Krause hör sig för inom kyrkan kommer han i kontakt med en präst som känner till lite om Försoningens kyrka. Detta är en äldre präst vid namn Hermann Fricke som tidigare haft Försoningens kyrka som arbetsplats. Han kan bekräfta att det finns en tunnel i kyrkans krypta och att denna möjligtvis leder till Västberlin. Han vet också att man kan komma ned till kryptan via en trappa under gravplattan till Reyman von Wedels grav. När Hermann förstår att spelarkaraktärerna planerar en flykt berättar han om några församlingsmedlemmar som vill fly och behöver hjälp. De är omkring tio stycken. Hermann undrar om de kan hjälpa till. Spelarkaraktärerna får här själva ta ställning till hur många personer de tror att de kan hjälpa.

Stadsarkivet

Andreas har en kontakt här vid namn Dagmar Löffler. Hon är en gammal dam som är bekant med Andreas mor och gärna förser Andreas med handlingar som han egentligen inte har rätt att se. Alla papper om Försoningens kyrka är emellertid försvunna.

Flyktförberedelser

Inför flykten vill spelarkaraktärerna förmodligen skaffa en del utrustning. Det mesta skall vara möjligt att ordna inom rimliga gränser. Klaus har möjlighet att ordna fram olika verktyg, maskiner och till och med dynamit från den vägarbetsplats där han för tillfället arbetar. Om du märker att det är gott om tid kvar kan du spela ut detta med gruppen, men annars beskriver du bara snabbt händelseförloppet.

Scen 9 Krügers första död

Efter att spelarkaraktärerna har undersökt villan känner Krüger till vad de håller på med och tar upp jakten på dem. Låt honom befinna sig i deras bakhasor om du vill öka trycket eller spänningen.

Någonstans mot slutet av scenariot, kanske i scen 8, bör Krüger dyka upp för att störa spelarkaraktärernas planer och konfrontera dem. Bäst är om han kan avslöja dem med att göra något olagligt. Han skulle kunna bli tipsad av Monica Schultze. I annat fall letar han upp dem och hotar att spärra in dem eller deras bekanta av politiska skäl. I detta läge skall Krüger vara så hotfull att en strid följer. Märk dock att detta egentligen inte är Krügers avsikt så du måste få spelarkaraktärerna att attackera honom och inte tvärtom. Eftersom Krüger blir överraskad hinner han inte använda sina demoniska krafter. Striden skall sluta med att han dör. När kroppen faller till marken förmultnar den och förvandlas till damm. För en kort sekund syns en monstruös skuggbild på marken innan dammkornen skingras.

Krüger kommer nu att besätta sin extra värdkropp som han har i sovrummet i sin villa. Har spelarkaraktärerna förstört denna har han andra på lager. Du får då själv bestämma den nya kroppens utseende.

Scenens mål

Förbereda för en överraskningseffekt i sista scenen.

Scen 10 Påhelig mark

Till slut bör scenariot nå fram till själva flykten. Hur spelarkaraktärerna tar sig över det elektriska stängslet för att nå fram till Försoningens kyrka är upp till dem. Ett sätt är att utge sig för att vara det arbetslag som fått till uppgift att fylla igen tunneln i kryptan eller så kan man helt enkelt köra ned stängslet med hjälp av Andreas Trabant. Detta leder dock till att larmet går och gränsvakterna anländer ganska snabbt. Om fader Krause inte redan har fått SYN 3 får han denna när de närmar sig kyrkan.

Kyrkans interiör ger ett öde intryck och det tjocka dammlagret tyder på att det var länge sedan den användes. När Rainer kliver in i kyrkan får han en minnesglimt (dela ut MINNESGLIMT 5) Det är svårt att finna ingången till kryptan om de inte pratat med den äldre prästen innan. De bör redan nu bli medvetna om att de arbetar under tidspress. Sirener eller liknande gör dem uppmärksamma på att gränsvakterna vet att något är på gång.

Det är inga problem att finna Reyamar von Wedels gravplatta och med svårighet kan de skjuta undan denna. Därunder finner de en trång trappa ned till själva kryptan. I samma ögonblick som de ska gå ned slås kyrkportarna våldsamt upp och Krüger träder in, nu med en ny kropp men med samma omisskännliga röst. Han är djävligt förbannad och beordrar dem att ge sig eller ta konsekvenserna. Om allt skall gå vägen måste nu Rainer vända tillbaks och kämpa mot Krüger medan de andra tar sig ned i kryptan och lokaliserar den igenmurade gången som leder till västsidan. Om någon annan försöker hindra Krüger stoppas denne effektivt av Krügers demoniska krafter. Om Rainer reagerar för långsamt kommer Krüger döda dem allihop.

När Rainer utmanar Krüger får han tillbaka sina gudomliga krafter och ett par ståtliga vingar växer ut från hans skuldror. Krüger svarar med att anta en demonisk skepnad. En spektakulär strid med många specialeffekter följer. Klipp mellan stridsscenen och resten av gruppen i kryptan, där de kämpar för att riva ned den igenmurade ingången till tunneln.

Precis när de har fått upp en tillräckligt stor öppning i muren avslutas striden ovanför med att en av kombattanterna dör. Om Krüger går segrande ur striden förföljer han flyktingarna genom tunneln tills dessa når friheten på andra sidan och Krüger tvingas vända om eftersom Västberlin inte tillhör hans territorium. Om Rainer segrar kommer en grupp soldater in i kyrkan och öppnar eld. Rainer faller dödligt sårad till golvet med brutna vingar. Gruppen i tunneln blir jagad av soldaterna istället för av Krüger. De når dock i vilket fall friheten på andra sidan.

Epilog

Ängeln Tabris dyker upp i Yves bibliotek i himlen. Här finns världens alla böcker, såväl skrivna som oskrivna. Yves läser i en bok med titeln "Tabris prövning". Han lägger den ifrån sig, tittar upp på Tabris och säger. "Jag älskar böcker med ett lyckligt slut. Vill du återvända till jorden och fortsätta tjäna människorna?" Svarar Tabris jakande tar Yves fram ännu en bok och fortsätter att läsa. Den heter "Tabris andra resa".

Spelledarkaraktärer

Monica Schultze

Monica Schultze är en attraktiv småskolelärarinna i trettioårsåldern. Hon är gift med Lothar sedan fem år. Stasi har genom att använda hennes elever som angivare fått reda på att hon har västsympatier. Vidare undersökningar av Monicas aktiviteter ledde dem till Andreas grupp och hon har sedan ett halvår pressats på information angående deras aktiviteter. Hon är i samma situation som Klaus och misstänker att det var han som avslöjade Dieters flyktplaner. Hon har dock ingen anledning att avslöja detta för gruppen om hon inte anser att det är nödvändigt för att rädda sig själv. Hon berättar inte heller mer än nödvändigt för Stasi om gruppens aktiviteter eftersom hon faktiskt planerar att fly från Östberlin så snart tillfälle ges. Hon är dock negativ till att delta i alltför riskfyllda flyktförsök. Hennes Stasikontakt heter Günther Hanisch och denne har sporadisk kontakt med Krüger. Klaus känner till att Monica är angivare men vet inte hur mycket hon talar om för Stasi.

Theo Hoffman

Konstnären Theo Hoffman är en femtioårig visionär med poetiska drömmar om frihet. Han ser allt ur ett filosofiskt/intellektuellt perspektiv och vill fly över muren för att i väst få större konstnärlig frihet och kunna uttrycka vad han vill. Han är pacifist och motsätter sig alla flyktplaner som kan leda till våldshandlingar.

Johannes Grübel

Johannes Grübel är en lätt förståndshandikappad tjugohåring. På grund av sitt handikapp har han blivit mobbad och utstött. Gruppen har tagit hand om honom och han betraktar alla som kära vänner och gör det mesta som begärs av honom. Han är pålitlig till 100 %, men hans begränsade intellekt sätter ibland krokben för honom. Han bor hemma hos sin sjuka, sängbundna mor Claudia som han ser efter. Hon känner inte till sin sons flyktplaner och vet inte vad Andreas grupp sysslar med utan tror att de bara är goda vänner till sonen. Johannes vill ta med sig henne till väst, vilket kan ställa till en hel del praktiska problem för gruppen. Om de inte går med på att ta med henne väljer Johannes efter en hel del vända att stanna kvar i Östberlin.

Erika Müller

Erika är Klaus jämnårig hustru. Hon är en typisk hemmafru som sköter deras hem klanderfritt och är en hejare på att laga god mat trots små medel. Hon är bekymrad över Klaus allt större alkoholkonsumtion men klandrar honom aldrig. Deras son Hans är hennes ögonsten. Även om de själva har det fattigt så vet hon att han kommer få det bättre. Det ser hans tjänst inom det militära till. Erika är politiskt ointresserad och finner sig i systemet. Hon har svårt att tänka sig att lämna Östberlin och använder följande argument för att inte fly:

- De vet vad de har men inte vad de får.
- Hon har hört talas om arbetslöshet, oroligheter och dekadens i väst.
- Hon vill inte lämna Hans.
- Så länge man följer lagarna i Östtyskland får man inga problem.
- Även om de inte är rika så klarar de sig ju ändå ganska bra.
- Om de försöker fly riskerar de både livet och den frihet de har.

Hans Müller

Hans Müller är Klaus och Erikas tjugootårige son. Hans delar inte Klaus kritiska syn på samhället utan är en välartad produkt av det. Detta har gjort att de två är i ständig konflikt med varandra. Förhållandet till modern är mycket bättre, och Erika är väldigt stolt över honom. Hans har nyligen tagit tjänst inom armén och har bland annat som uppgift att patrullera och underhålla gränsen. Han håller för närvarande på med sin utbildning och har visat sig vara mycket begåvad. Detta har gjort att Krüger fått upp ögonen för honom och han har tagit Hans under sina vingar. När Krüger fick reda på att Hans var son till Klaus blev han ännu mer intresserad av honom och utnyttjar nu situationen till att så split mellan far och son. Hans är lätt naiv och skäms för sitt enkla ursprung. Han ser militärkarriären som den enda möjligheten att ta sig upp i samhället.

Zombierna

Zombierna är Krügers odöda tjänare som satts att bevaka dennes villa. En zombie är en person som mot löfte om odödlighet sålt sin själ till mörkets herre. De behöver inte längre sova eller äta som vanliga människor, men för att behålla sina kroppar i skick måste de äta inälvor från människor. När de förvandlades till zombier blev det också lite tröga och dumma. De bevakar dock villan efter bästa förmåga. De har möjlighet att beväpna sig med jaktgevär som finns inne i huset, och de tvekar inte att använda dessa mot inkräktare. Rainer kommer vid mötet med dessa att känna en instinktiv motvilja mot dem.

Kroppslig	3	Sinnlig	2	Själslig	1
Styrka	6	Intelligens	2	Vilja	1
Vighet	6	Precision	6	Uppmärksamhet	3
Tålighet	18	Intellekt	4	Själstyrka	2
Slagsmål	7	Avståndsvapen	6		
Ducka	7				
Entropins sång	6				
Essens	6				

Överste Stefan Krüger

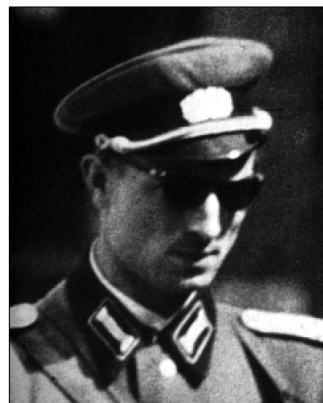
Scenariots skurk är en demon som ikläder sig rollen Stefan Krüger, överste inom Stasi (Staatssicherheitsdienst). Sedan han anlände från helvetet för tio år sedan har han arbetat med att öka klyftorna och misstänksamheten mellan människor i Berlin. Han är mycket framgångsrik och favorit hos sin demonfurste Malphas. Framförallt ägnar han sin tid åt att omintetgöra flyktförsök. Han har lyckats stoppa så gott som alla möjligheter genom att nyttja sitt nät av angivare och sitt sluga sinne. Han har också byggt upp en privat styrka av folk som gärna tjänar mörkrets makter. För enkelhets skull kallar vi dessa ockultister.

Krüger var direkt ansvarig för slakten nere i U-bahn. Han har efter det inriktat sig på att täppa igen en flyktväg som ligger under Försoningens kyrka. Eftersom kyrkan är helig mark är han tvungen att bryta ned dess skyddande kraft innan han kan ta sig an problemet. Ett antal av hans ockultister sysslar med att genom en ritual bryta ned den heliga kraften och denna avtar för varje dag som går.

Han har även lyckats med att hitta en ung protegé i den unga Hans Müller som påbörjat en karriär inom den reguljära armén. Hans är dessutom son till Klaus, som är motvillig angivare till Stasi. Krüger njuter av att på detta sätt kunna splittra familjen och funderar på att införliva Hans i sin privata styrka av ockultister.

Hans kontor är inhyst i statssäkerhetsministeriet på Norrmannenstrasse 22. Här arbetar de flesta Stasianställda, alltifrån administrativ personal till fältagenter. Byggnaden är hårt bevakad och det finns ingen chans för obehöriga att ta sig in.

Krüger är en kall skitstövel, helt utan skrupler. Han ser ned på alla människor och njuter av att utnyttja, provocera och manipulera dem. Han föredrar att bryta ned folk psykologiskt framför att använda våld.

Kroppslig	3	Sinnlig	4	Själslig	2
Styrka	5	Intelligens	8	Vilja	5
Vighet	7	Precision	8	Uppmärksamhet	3
Tålighet	25	Intellekt	32	Själstyrka	10
Slagsmål	6	Rörelsens sång	7		
Ducka	7	Helveteseldens sång	4		
Entropins sång	5				
Nominus corpus	5				
Essens	9				

Entropins sång: Med denna sång kan man förändra tidens lopp. Man föråldrar eller föryngrar offret med antalet år på effekttärningen x antalet essenspoäng som läggs på sången. Lyckas motståndsslaget kan sången ändå ha temporär effekt under några sekunder.

Nominus corpus: Med denna sång kan man kan utveckla klor, huggtänder, hovar, horn, svans, demontunga eller vingar. Det kostar en essenspoäng att aktivera något av ovanstående. Färdighetspoängen visar hur bra man kan hantera sitt attribut. Om skada avses, se effekttärningen för att avgöra hur många poäng skada som tillfogas.

Rörelsens sång: Telekinetisk kraft. Man kan förflytta föremål med tanken och använda dem som projektiler. Tyngden på föremålen är 10 kg per essenspoäng som spenderas på sången. Färdighetsvärdet avgör hur väl man kan styra föremålet. Avses skada, se effekttärningen.

Helveteseldens sång: Skapar en eld som utgår från den som använder sången. Gör skada enligt effekttärningen x antalet essenspoäng som används. Färdighetsvärdet avgör om man träffar målet.

Karaktärsinformation

Rainer Schenker

Rainer är egentligen en ängel vid namn Tabris som har verkat i Berlin sedan 1900-talets början. Han är en kerub och agerar alltså skyddsängel åt olika människor. Hans honnörsord är "fri vilja". Hans misslyckande vid det tragiska flyktförsöket den 14 mars då ett flertal av hans skyddsobjekt dödades var så gravt att både hans minne och himmelska krafter togs ifrån honom av hans ärkeängel Yves. Under berättelsens gång kommer några minnen och så småningom hans krafter att komma tillbaka. Minnet återvänder aldrig helt förrän i epilogen. Under själva berättelsen får han bara korta glimtar av sitt tidigare liv. Dessa minnesglimtar är kopplade till vad han ser och upplever.

Rainers svaghet är hans misstänksamhet mot människor. Denna beror på hans minnesförlust och att han själv inte är människa. Han måste övervinna denna svaghet och tro på människors goda vilja för att därigenom återfå sina himmelska krafter. Detta kommer att ske i slutscenen om han beslutar sig för att med risk för sitt eget liv kämpa ensam mot Krüger och ge de andra chansen att undkomma.

Många av de människor som Rainer kommer ihåg är sådana som han har till uppgift att skydda. Andreas Westfal tillhör dessa. Anledningen till att Andreas inte känner Rainer är att Rainer koncentrerade sig på att beskydda andra personer som var i mer akut behov av hjälp. Under denna berättelses gång kommer Andreas att vara i stort behov av hjälp och Rainer kommer därför känna en instinktiv lust att hjälpa och beskydda honom. Se till att understryka detta när så behövs.

Krafter under flyktscenen (scen 11)

Rainer får improvisera sina krafter under flyktscenen. Bara det överensstämmer med hans ängelkaraktär kan du låta det mesta fungera. Det kostar en essenspoäng per sång han utför, såvida den inte är ämnad för att direkt skydda någon annan; då är det gratis. Vingarna han får strax innan slutstriden kostar inga essenspoäng, och han kan använda dem till att flyga med under återstoden av scenariot.

Flyga (inklusive ducka)	7
Improviserade sånger	8
Essens	5

Minnesglimt 1 (scen 2)

Du minns Eva Bölling och förknippar henne med doften av kaffe och nybakade bullar. Hon har vänliga blå ögon, sådana som ingjuter trygghet och förtroende. Hennes händer är nervösa. Nu känner du glädje och lättnad vid tanken på att hon befinner sig i säkerhet i Västberlin.

Minnesglimt 2 (scen 3)

Du minns en lång, mörk tunnel. Det är fuktigt och kallt. I dunklet ser du en glimt av en mörk gestalt. Du ryser när du minns hans röst. "Skjut de jävlarna". Vansinne och panik. Du faller tungt på det smutsiga golvet, och dina ögon möter en döende kvinnas. Du hör henne inte, men du kan se att hennes läppar formar ett ord: VARFÖR?

Minnesglimt 3 (scen 5)

Du minns hur du överräcker bibeln till den unge konfirmanden inne i kyrkan. Han är så stolt och du känner en stark glädje. Hans första nattvard! Ludvig Neumann, så heter han. Och han bor på Kirschestrasse 28.

Minnesglimt 4 (scen 6)

Du svävar fram högt över Berlin. Nedanför dig ser du ett lummigt bostadsområde. En praktfull villa drar till sig din uppmärksamhet och du flyger fram till ett av villans fönster. Genom fönstret ser du till din förfäran överste Krüger stå böjd över en knästående Johannes. Krügers ögon är fulla av hat och han tvingar Johannes att dricka en mörk vätska ur en kalk. Du försöker krossa fönstret, men dina händer saknar kraft. Krüger tittar upp och skakar med låtsat medlidande på huvudet.

Minnesglimt 5 (scen 10)

Du minns att du befinner dig i en kyrka någonstans i Berlin. Bredvid dig på kyrkobänken sitter en man. Han vänder sig emot dig med tårar i sina ögon och säger bittert ”Du och jag är enbart till för att tjäna guds barn. Glöm aldrig det, min vän!”

Ernst Krause

Ernst är utvald av Gud och får därför ibland himmelskt inspirerade syner. Dessa kan vara svåra att förstå eftersom Herrens vägar äro outgrundliga. Syftet med dem i detta scenario är bland annat att Ernst ska förstå att Rainer är en ängel. När han har förstått det måste han få Rainer att inse att denne måste offra sig för de övrigas skull.

Syn 1 (scen 3)

Du ser framför dig Röda havet, som precis börjar dela på sig. Tillsammans med Israels folk springer du mot öppningen i vattnet, när faraos kavalleri gör en kringgående manöver och skär av flyktvägen. Faraos vagn är främst. Solen speglar sig i hans blanka hjälm och plötsligt ser du hans ansikte: Det är överste Krüger!

Syn 2 (scen 7)

Du ser farao sitta på sin tron och överblicka judiska slavar som släpar stora stenblock. Slavdrivare piskar deras krökta ryggar blodiga. De bygger en mur. På stolpar sitter högtalare och ur dessa strömmar fruktansvärda avgrundsljud.

Syn 3 (scen 8 eller 10)

Kyrkan känns plötsligt onaturligt påtaglig. Ett plågat skrik skär genom luften och du ser en man korsfäst på kyrkporten. Hans blod rinner sakta längs portens mörka ådringar. Ansiktet verkar bekant. Det är... det är Rainer! Du blir medveten om ljuv harpmusik och ser vita, genomskinliga människoskepnader med vingar cirkulera kring kyrktornet.

Bakgrund

Det första du kommer ihåg är en vag känsla av instängdhet men ändå hopp om frihet. Det är fler som känner detta hopp, andra personer runt omkring dig. Deras hjärtan är fulla av längtan, och trots sin rädsla för de onda, förgörande makter som vill stoppa dem strävar de vidare. Sedan kommer där en isande känsla utefter din ryggrad och i nästa ögonblick exploderar världen. Skräcken slår ut ur dina följeslagares kroppar som vätska ur en flaska när den splittras. De ger sin ångest fritt utlopp och skriker sina halsar stumma samtidigt som deras blodådror stänker ut sitt innehåll, deras senor sträcks förbi bristningsgränsen och deras muskler brister inifrån och ut. Smärta omger dig! Din enda tanke är att du måste stoppa detta, annars kommer du för alltid att ha deras blod på dina händer. Du rör på dig. Springer antagligen, för det river i lungorna. Du skriker. Sedan är dina följeslagares smärta även din egen. Alltför snart, innan du har kunnat hjälpa dem. Ljuset kryper samman ur dina ögon och du flyter i mörkret.

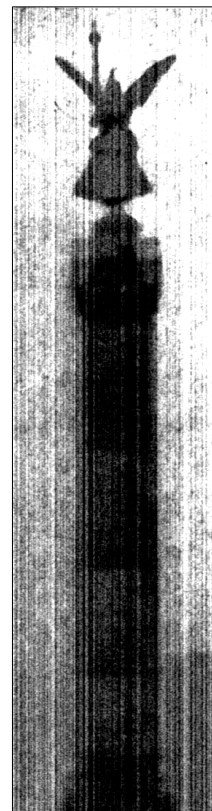
Leran suger fast dina lemmar när du kravlar dig fram över en rivningstomt. Du är naken och de röda strimmorna som blandar sig med leran talar sitt tydliga språk om dina skador. Du vet inte hur du har kommit hit, du vet inte vem du är och du vet inte vart du är på väg. Trots det kravlar du vidare genom den kalla natten tills du når en lägenhetsdörr. Namnet på dörren säger dig inget men du har ändå en känsla av att du kan få hjälp här. Med en sista kraftansträngning knackar du på. Dörren öppnas och en man står där. Han ser förvånad ut. Sedan hjälper han dig in i lägenheten.

Denne man var Andreas Westfal, en välbärgad ingenjör som leder en grupp av politiskt oliktankande. Gruppen ägnar sig åt att smugla in brev och presenter till personer med anhöriga i Västberlin, hjälpa folk som har kommit i klamteri med myndigheterna och ibland till och med hjälpa vissa personer att fly till Västberlin. Han har berättat att han har träffat dig tidigare, eftersom du tydligen ingick i en liknande grupp, men ni kände inte varandra särskilt väl. Därför förvånade det honom att du visste var han bodde. Du tycker själv att det hela är konstigt, speciellt som du har en känsla av att ha känt Andreas sedan en lång tid tillbaka. Undanhåller han något för dig?

Han har i alla fall berättat följande om dig: Du heter Rainer Schenker och har ända sedan murens uppförande varit aktiv inom olika underjordiska rörelser. Nyligen ingick du i en grupp som planerade att hjälpa en större grupp människor att fly till Västberlin. Andreas deltog inte i planeringen men han kände gruppens ledare, Dieter Wernicke, och bidrog med ritningar över Berlins U-bahn. Planen var nämligen att ni skulle ta er ned till en av de stängda stationerna på östsidan och följa tunnelbanan till västsidan. Gruppen bestod av tolv personer och ni gav er av den 14 mars. Ni nådde dock aldrig västsidan. Förmodligen blev ni upptäckta av patrullerande gränsvakter. Hur du lyckades undkomma är ett mysterium, men ditt uppdykande ledde till att Andreas ställde en del obekväma frågor till myndigheterna om var de övriga befann sig, och till slut kom det fram att tio personer hade skjutits under ett flyktförsök. Dessa tio skall nu begravas. Vart den tolfte personen, Eva Bölling, tagit vägen är ännu oklart.

Trots allt som Andreas har berättat så minns du ingenting av ditt tidigare liv och du är en man utan identitet. Du vet inte var du bor, vilka dina vänner är eller ens varför du ville fly till väst. Ibland kommer minnen av olika platser och personer till dig i dina drömmar, men du kommer inte ihåg några namn. Eftersom du fortfarande är väldigt svag och sängliggande har du inte kunnat söka efter dessa personer. Dessutom har Andreas beordrat dig att inte försöka kontakta någon, eftersom du förmodligen är eftersökt av myndigheterna. Du gör som han säger eftersom du absolut inte vill utsätta honom för fara.

Du har i alla fall lärt känna några andra personer som ingår i Andreas grupp. Ernst Krause är en präst som engagerar sig mer aktivt i människors öden än vad kyrkan öppet skulle ge sitt godtycke till. Hans tro är stark, men du får ibland en känsla av att han lider av inre konflikter. Han verkar väldigt intresserad av dig

och ditt öde. Klaus Müller är en enkel arbetare som kanske inte är så politiskt insatt men ofta pratar om hur mycket bättre levnadsstandarden är i väst. Han verkar nästan lite rädd för dig ibland. Har du träffat honom förut? Förutom dessa ingår även småskolelärarinnan Monica Schultze, diktaren Theo Hoffman och unge Johannes Grübel, som inte är så snabbtänkt men godhjärtad.

De tio som dödades under flyktförsöket skall nu begravas i Getsemanekyrkan. Andreas försökte hindra dig från att delta i gudstjänsten på grund av dina skador, men du propsade på att få vara med i hopp om att situationen kanske skulle få dig att minnas något.

Personlighet

Du kommer inte ihåg någonting av ditt tidigare liv. Det är inte bara ditt förflutna som är höljt i dunkel utan du har ännu inte kommit underfund med vem du är som person. Detta leder till att du inte vet hur du skall relatera till din omgivning. Huvudsakligen följer du dina spontana känslor inför de situationer du ställs inför.

Du känner att det är viktigt att göra det moraliskt riktiga i alla lägen. Om en person behöver hjälp så gör du ditt bästa för denne och begär inte något i gengäld. Din minnesförlust gör dig dock väldigt ofta misstänksam mot folk, eftersom du blir osäker på om du har träffat dem förut och om de är att lita på. Ofta får du en känsla av att de granskar dig ingående och vet saker om dig som du själv inte känner till. Detta gör dig nervös.

Din största önskan är att finna dig själv igen. Tyvärr vet du inte var du skall leta. Nyckeln till ditt förflutna kan finnas var som helst. Du är hela tiden beredd på att ta chanser för att finna det. Nå, du har i alla fall upptäckt att du njuter av att lyssna på Mozart och läsa böcker av hög litterär klass.

Utseende

Du verkar vara i 30-årsåldern. Normalt sett har du nog ett vänligt utseende men just nu är det väldigt härjat. Din kropp ger ett bräckligt intryck men du känner att den äger åtskilligt med styrka. Du klär dig i enkla kläder som Andreas har skaffat åt dig.

Kroppslig	2	Sinnlig	1	Själslig	2
Styrka	3	Intelligens	2	Vilja	3
Vighet	5	Precision	2	Uppmärksamhet	5
Tålighet	18	Intellekt	2	Själsstyrka	6
Slagsmål	5	Överlevnad	5	Sjunga	7
Ducka	7				
Smyga	7				

Bakgrund

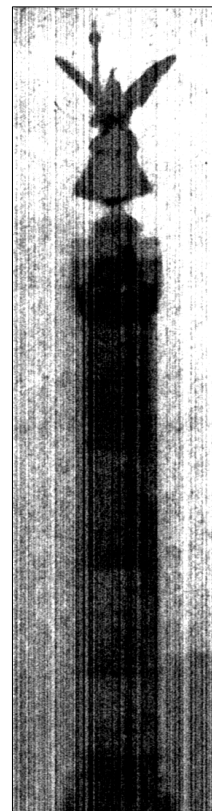
Du har arbetat och slitit hårt hela ditt liv för att få ihop till brödfödan. Sällan har du kunnat unna dig något av livets goda, trots att du tycker att du gjort dig förtjänt av detta. Du är dock välsignad med en god och kärleksfull fru, Erika, och en tjuogoett år gammal son, Hans. Tyvärr slog sonen för ett år sedan in på den militära banan, något du anser vara ett svek mot de ideal du försökt fostra honom till. Förhållandet mellan er är spänt och din hustru har hamnat i mitten av denna konflikt. Det har blivit lite lättare sedan Hans flyttade hemifrån, men han kommer ofta hem på middag.

Du förtjänar ditt levebröd som grovarbetare på olika vägarbeten runt om i staden. Du tjänar precis så mycket att du klarar av att försörja dig och din fru samt unna dig en och annan öl på arbetarfiket nere på hörnet. Allt som oftast sitter du där på kvällarna och spelar kort med dina olycksbröder. Ni pratar och drömmer om ett lättsammare liv. Ni vill ha det som i väst, där alla har råd med bil, TV och andra lyxartiklar.

Du har socialistiska värderingar men även en del liberala åsikter som inte stämmer överens med vad de östtyska ledarna vill lära sina undersåtar. Du tycker att alla människor borde ha den självklara rätten att yttra sina åsikter. Du tycker om att läsa västerländska tidningar och lyssna på västerländsk radio, framför allt Radio Luxemburg. Allt i väst är säkert inte bra, men nog verkar folk ha det mycket bättre där. Du älskar din familj men känner att förtrycket och orättvisorna i Östtyskland börjar bli för tunga att bära. Din fru delar inte dina liberala värderingar och verkar finna sig i systemet. Om du måste välja mellan din familj och friheten kommer du nog att låta friheten gå före, om än motvilligt.

Dina västerländska sympatier uppmärksammades för några år sedan av andra med samma värderingar och du ingår nu i en grupp av politiskt oliktankande. Ni har vid åtskilliga tillfällen smugglat in brev och presenter till personer med anhöriga i Västberlin, hjälpt folk som har kommit i klammeri med myndigheterna och ibland till och med hjälpt vissa personer att fly till Västberlin. Ledare för gruppen är en välbeställd ingenjör vid namn Andreas Westfal, som trots sin ställning ändå är villig att kämpa mot systemet. Du ser upp till honom för detta men tycker att det är tur att du kan komplettera hans teoretiska läggning med din lite mer praktiska. En annan tongivande person i gruppen är prästen Ernst Krause. Även om du själv inte är speciellt troende så verkar hans andliga hjälp vara viktig för många andra, och du respekterar honom för detta. Andra personer i gruppen är småskolelärarynnan Monica Schultze, diktaren Theo Hoffman och idioten Johannes.

Din medverkan i denna verksamhet gjorde dig till en början gott, men sedan kastades du ned i en ångestfylld avgrund. Du tvingades av en Stasiagent vid namn Erland Kleber att börja ange folk inom rörelsen. I början angav du bara sådana du inte gillade, men på sistone har du varit tvungen att även ange människor som står dig ganska nära. Nyligen beslutade ett flertal personer i en annan grupp att fly till väst. Andreas hjälpte dem att få tag i viss information, men deltog inte i själva planeringen. Deras plan gick ut på att ta sig ned till en av de stängda U-bahn-stationerna på östsidan och följa tunnelbanan till västsidan. Gruppen bestod av tolv personer och de gav sig av den 14 mars. Du avslöjade deras planer för Kleber och avkrävde honom ett löfte om att ingen skulle komma till skada. Han bröt löftet, och du har nu deras död på ditt redan tyngda samvete. Av de tolv som ingick i flyktgruppen vet du att tio dödats. En man vid namn Rainer Schenker överlevde och tog sig svårt sårat till Andreas. Han var så illa tilltygad att han inte mindes vad som hänt eller vem han var. Andreas har tagit hand om honom och gömmer honom i sitt hem. Efter att Andreas ställt besvärliga frågor till myndigheterna kom det fram att de tio personerna i gruppen dödats under flyktförsöket. En tolfte personen i gruppen saknas fortfarande. Du vet att det var en kvinna vid namn Eva Bölling. Ingen verkar dock veta vad som hänt med henne.

Efter detta har du bestämt dig för att aldrig mer ange någon. Du känner djup skuld för tragedin, och du kommer inte att få någon sinnesro förrän du hämnats deras död. Du skäms dock inför de andra i gruppen och skulle aldrig kunna erkänna din skuld för dem. Du försöker ibland att döva ditt samvete med pilsner på arbetarfiket där du allt oftare sitter till sent på kvällarna.

Rainer Schenker är fortfarande för svårt skadad för att flyttas från Andreas hem, och förmodligen är han eftersökt av myndigheterna. Rainer är en person som, efter vad Andreas har sagt, länge har varit engagerad i olika grupper av oliktankande. Du vet inte mycket om honom och oroar dig för att han kanske känner till dina kontakter med Stasi.

De tio som dödades under flyktförsöket skall nu begravas i Getsemanekyrkan. Du har beslutat att närvara tillsammans med din fru.

Personlighet

Du är en enkel och jordnära människa, van vid torftiga levnadsförhållanden. Allt du äger har du tjänat ihop genom hårt arbete. Problemet är att du inte på långa vägar fått vad du anser vara din rättmätiga andel. Hade du levt i västeuropa hade allt varit annorlunda. Du har en mycket romantisk bild av livet i väst.

Du har med åren blivit bitter och cynisk. Du hatar systemet och styret i öst, men det har ändå lyckats fånga dig i sitt garn. Det känns som om du har svikit alla dina ideal i och med att du började ange dina vänner till Stasi.

Du är van vid att slita hårt och är verkligen inte rädd för att ta dig an tuffa arbetsuppgifter. Du har ett praktiskt sinne och en välutvecklad förmåga att omsätta teori i praktiken. Du tvekar sällan att säga din mening, vilket gör att du ibland kan uppfattas som lätt burdus. Detta är dock inte avsiktligt.

Utseende

Du är 42 år gammal och har ett väderbitet, ganska slitet ansikte. Du är en bit under medellängd och ganska muskulös. Ditt mörkblonda, snaggade hår har för länge sedan tunnats ut och flinten syns nu alltför väl. Du har stora arbetarhänder som ofta bär spår av fett och smuts. Du klär dig i enkla, mörka kostymer av grovt tyg och blårandiga skjortor.

Kroppslig	2	Sinnlig	2	Själslig	1
Styrka	5	Intelligens	4	Vilja	2
Vighet	3	Precision	4	Uppmärksamhet	2
Tålighet	20	Intellekt	8	Själstyrka	2
Slagsmål	7	Köra (tungt) fordon	7		
Ducka	5	Reparation	5		
		Avståndsvapen	5		

Bakgrund

Ända sedan barnsben har du haft en stark gudstro. Detta beror inte minst på de syner som drabbar dig vid de mest oväntade tillfällen. Synernas art varierar väldigt mycket. Det kan vara alltifrån syner med tydlig biblisk anknytning till mer svårtydda syner, men de har alla det gemensamt att de verkar förmedla någon typ av sanning om både världsliga och ickevärldsliga ting. Denna sanning är tyvärr inte alltid så lätt att förstå och ofta kan synerna tolkas på mer än ett sätt. Naturligtvis har synerna gjort att du känner dig speciellt utvald att förmedla Guds budskap, och i yngre år såg du dem därför som en välsignelse. Med åren har de dock blivit något av en börda eftersom de ofta kan vara väldigt obehagliga.

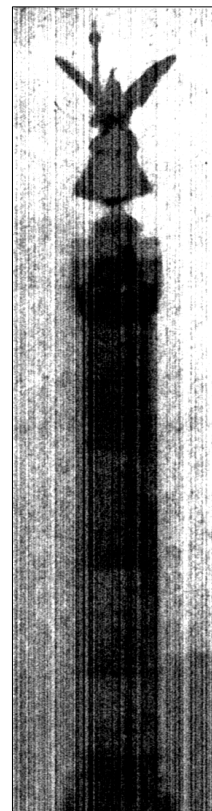
På sistone har du börjat tvivla på dig själv och att synerna faktiskt skulle vara en gåva ifrån Gud. Kanske är din önskan att vara utvald av Gud så stark att du inbillar dig saker? Tänk om du bara lider av högmod? Varför skulle Gud ge just dig denna gåva? Om du ändå kunde slippa den på något sätt! Du har till och med börjat tvivla på din tro och börjat omvärdera den. Dina kristna ideal har mer och mer fläckats av värderingar som är mer överensstämmande med de man finner i Gamla Testamentet än de som Jesu Krist predikade. Du känner att du inte längre klarar av att vända andra kinden till mot myndigheternas förtryck av landets invånare. Vilken nytta gör kyrkan egentligen om den bara stillatigande åser de missförhållanden som råder? Nej, det är dags att ta ställning och på ett mer aktivt sätt försöka hjälpa folk.

Du har sedan en tid tillbaka haft kontakt med en grupp oliktankande. Dessa har vid åtskilliga tillfällen smugglat in brev och presenter till personer med anhöriga i Västberlin, hjälpt folk som har kommit i klamteri med myndigheterna och ibland till och med hjälpt vissa personer att fly till Västberlin. Ledaren för denna grupp är Andreas Westfal, en högutbildad ingenjör. Han är en mycket driftig person och en bra ledare. Andreas är den som står för de konkreta planerna, och du ser dig själv som ett komplement till honom genom att du ingjuter mod och inspiration i folk. Klaus Müller, en annan tongivande person i gruppen, är en strävsam person som ofta tar på sig väldigt tunga uppgifter. Tyvärr har han det inte lätt med ett lågbetalt jobb och en familj att försörja. Du tycker synd om honom och gör ditt bästa för att ge honom stöd och uppmuntran. Andra personer i gruppen är småskolelärarinnan Monica Schultze, diktaren Theo Hoffman och den lätt förståndshandikkappade gossen Johannes, som alltid lyckas uppehålla ett glatt humör.

Nyligen beslutade ett flertal personer i en annan grupp att fly till väst. Andreas hjälpte dem tydligen att få tag i viss information men deltog inte vad du vet i själva planeringen. Deras plan gick ut på att ta sig ned till en av de stängda U-bahn-stationerna på östsidan och följa tunnelbanan till västsidan. Gruppen bestod av tolv personer och de gav sig av den 14 mars. De nådde dock aldrig västsidan. Förmodligen blev de upptäckta av patrullerande gränsvakter. Samma natt dök en av dem, en man vid namn Rainer Schenker, upp vid Andreas dörr, svårt skadad. Han kom inte ihåg något av nattens händelser eller ens vem han själv var. Andreas ställde en del obekväma frågor till myndigheterna om var de övriga befann sig, och till slut kom det fram att tio personer hade skjutits under ett flyktförsök. Dessa tio skall nu begravas. Vart den tolfte personen, Eva Bölling, tagit vägen är ännu oklart.

Rainer är för svårt skadad för att flyttas från Andreas hem och förmodligen är han eftersökt av myndigheterna. Rainer är en person som, efter vad Andreas har sagt, länge har varit engagerad i olika grupper av oliktankande. Du vet inte mycket om honom och han utgör något av ett mysterium. Av någon anledning tycker du väldigt mycket om honom fast du bara har träffat honom ett par gånger. Ja, du känner dig till och med dragen till honom, och du vet inte riktigt hur du skall hantera denna situation.

Du har nu fått den svåra uppgiften att förrätta begravningen av de tio som dödades under flyktförsöket. Situationen står dig upp i halsen och du känner att du inte längre kan tiga om detta. Därför har du beslutat dig för att du skall säga ditt hjärtas mening under gudstjänsten trots att du är medveten om att det inte

kommer att gillas av myndigheterna. Kyrkan måste stå upp för människors rätt till åsiktsfrihet. Östtyskland är en skendemokrati även om man gör sitt bästa för att inte låtsas om detta. Västlänerna må vara influerade av amerikansk imperialism, men hela öststatsblocket hålls fast i ett jängrepp av Sovjetunionen och myndigheterna tror att de kan kuva sina medborgare till att tyst acceptera situationen. Det är dags att bryta tystnaden! Se bifogade stödord ett ungefärligt upplägg av predikan.

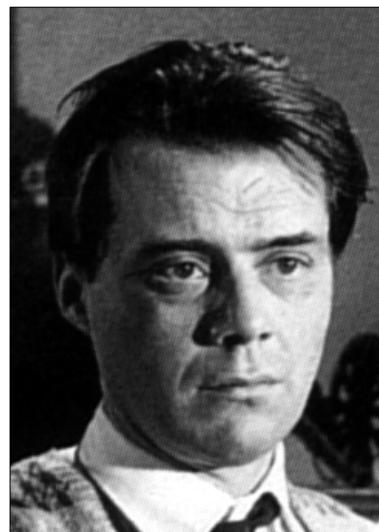
Personlighet

Du är en stor humanist och människoälskare, vilket tar sig uttryck i att du alltid sätter andras väl och ve före ditt eget. Du försöker alltid att finna det goda hos människor, oberoende av deras tidigare synder. Kristendomen är förlåtande. Prästyret är ett kall från Gud och din tro är stark, även om du har börjat tvivla på din egen roll. Du samtalat ofta och länge med Gud för att finna hjälp och tröst, och är övertygad om att Gud verkar genom mirakel.

Något som många reagerar på är din synbara avsaknad av olika mänskliga svagheter och drifter. Ingen skulle kunna anklaga dig för att på något sätt vara skyldig till någon av de sju dödssynderna. Självtänker du inte mycket på detta och du tycker inte att det är speciellt märkvärdigt. På sistone har du dock känt en allt större undertryckt ilska och inre motsättningar. Samtidigt som du aldrig skulle kunna skada någon känner du att det finns människor som är så korrumpade av ondskan att det inte räcker med ord för att nå fram till dem.

Utseende

Du är 33 år gammal och de flesta tycker tydligen att du ser väldigt bra ut. Du är något över medellängd och välbyggd. Du klär dig prydligt och har vanligtvis prästkrage. På sistone har du dock gått över till kavaj och slips.

Kroppslig	2	Sinnlig	1	Själslig	3
Styrka	4	Intelligens	3	Vilja	7
Vighet	4	Precision	3	Uppmärksamhet	5
Tålighet	16	Intellekt	3	Själstyrka	21
Ducka	6	Teologi	7	Predika	8
		Medicin	4	Empati	7

Bakgrund

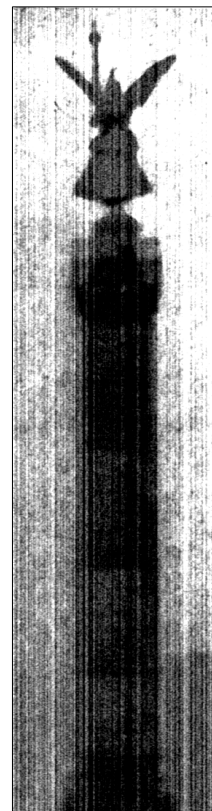
Du är en högutbildad ingenjör och har en välbetald tjänst som processingenjör på ett stort värmekraftverk. Du trivs med ditt jobb och till skillnad från många andra i Östtyskland har du en hög levnadsstandard (lägenhet i nybyggd fastighet, Trabant, och så vidare). Du ogillar dock det kommunistiska styret och har insett att partisystemet bara är en fasad för enpartistyre. Myndigheterna vråker ur sig Marxistpropaganda uppblandat med propaganda om de korrumperade och dekadenta västlänarna, men det är bara ett patetiskt försök att dölja sitt eget förtryck och att man går i Moskvas ledband. Det finns ingen åsiktsfrihet i öst och invånarnas varje steg övervakas av myndigheterna via otaliga angivare. Det är därför inte konstigt att du sedan länge har funderat på att fly till väst. Detta funderade du på redan innan muren uppfördes, och du såg därför till att din fru och dina två döttrar flyttade hem till din frus föräldrar på västsidan. Du hade tänkt följa efter så snart du hade skaffat en vettig lägenhet och ett nytt jobb, men innan du hann med detta stängdes gränsen. Till en början tog du detta med ro eftersom du räknade med att väst inte skulle tolerera denna händelseutveckling, men så småningom förstod du att gränsen skulle förbli stängd och du är nu besatt av tanken att fly. Dina föräldrar bor också kvar i Östberlin, men de tycker att de är för gamla för att börja om någon annanstans.

Din beslutsamhet att fly förstärks naturligtvis av att du saknar din familj. Du har med hjälp av olika kontakter lyckats både skicka och ta emot brev från dem och vet hur mycket dina döttrar längtar efter dig. Tyvärr är du lite mer osäker på din fru eftersom breven från henne börjar bli alltmer sällsynta och mindre angelägna i tonen.

Dina politiskt avvikande åsikter gjorde att du fick kontakt med likasinnade och du leder nu en grupp som ägnar sig åt att smuggla in brev och presenter till personer med anhöriga i Västberlin, hjälpa folk som har kommit i klammeri med myndigheterna och ibland till och med hjälpa vissa personer att fly till Västberlin. I denna grupp ingår Ernst Krause, en präst som, precis som du, anser att alla människor har rätt till sin egen frihet. Framför allt engagerar han sig i att hjälpa människor på olika sidor om muren att hålla kontakten med varandra. Klaus Müller är en enkel arbetare som inte har samma politiska insikt som du. Han ogillar dock alla högt uppsatta ledare som lever i lyx, samtidigt som vanliga människor som han själv knappt har mat på bordet. Han lider nog av lite väl mycket självömkan, och det är detta som får honom att ta till flaskan. Andra personer i gruppen är småskolelärarinnan Monica Schultze, diktaren Theo Hoffman och den lätt förståndshandikappade Johannes Grübel.

Du har mängder av flyktplaner som varierar i genomförbarhet. De är alla ganska genomtänkta, men du behöver ytterligare fakta för att utarbeta dem i detalj och omvandla dem i praktiken. Du skulle säkert kunna använda några av dessa planer för att fly ensam, men du känner att detta inte är tillräckligt. Du vill hjälpa en stor grupp människor fly i en protest mot den östtyska regimen och för att räcka dem lång näsa.

Nyligen beslutade ett flertal personer i en annan grupp att fly till väst. Du deltog inte i planeringen men kände gruppens ledare, Dieter Wernicke, och bidrog med ritningar över Berlins U-bahn eftersom du har en kontakt, Dagmar Löffler, på stadsarkivet. Planen var att de skulle ta sig ned till en av de stängda stationerna på östsidan och följa tunnelbanan till västsidan. Gruppen bestod av tolv personer och de gav sig av den 14 mars. De nådde dock aldrig västsidan. Förmodligen blev de upptäckta av patrullerande gränsvakter. Samma natt dök en av dem, en man vid namn Rainer Schenker, upp vid din dörr, svårt skadad. Han kom inte ihåg något av nattens händelser eller ens vem han själv var. Du såg dock till att ställa en del obekväma frågor till myndigheterna om var de övriga befann sig, och till slut kom det fram att tio personer hade skjutits under ett flyktförsök. Dessa tio skall nu begravas. Vart den tolfte personen, Eva Bölling, tagit vägen är ännu oklart. Rainer är för svårt skadad för att flyttas från ditt hem och du misstänker dessutom att han är eftersökt av myndigheterna. Tyvärr kan du inte hjälpa honom att återfå sitt

minne eftersom du inte vet så mycket om honom förutom att han ända sedan murens uppförande varit aktiv inom olika underjordiska rörelser. Du har hört dig för lite men ingen verkar veta något om honom. Det kan väl aldrig vara så att Rainer arbetar åt Stasi? Du tänker ta hand om honom så länge, om inte annat så för att hålla ett öga på honom.

De tio som dödades under flyktförsöket skall nu begravas i Getsemanekyrkan och du tänker naturligtvis närvara. Tyvärr propsar även Rainer på att få följa med. Du har försökt avråda honom eftersom han är svårt skadad och skulle kunna bli upptäckt av Stasispioner, men han tror att begravningen kanske kan få honom att minnas något.

Personlighet

Du är en självsäker person som sätter stor tillit till din egen intelligens. Du avslutade trots allt dina universitetsstudier som kursetta. Våldigt få personer besitter din mentala kapacitet men oftast inser de inte sin egen underlägsenhet. Nå, du har lärt dig att ha tålamod med den typen av imbecilla kryp. Med ditt överlägsna intellekt kan du överlista de flesta, vilket du gärna demonstrerar när du får chansen.

Du är en politisk idealist och skulle, om så behövs, kunna offra både ditt eget och andras liv för att visa världen det förtryck som den östtyska regimen utsätter sina medborgare för. Alla skulle nog inte vara beredda att göra en sådan uppoffring, men vissa saker såsom åsiktsfrihet och individens frihet måste man visa att man står för. Fast det mest tillfredsställande vore att få dra den östtyska regimen vid näsan så att hela världen fick veta det.

Du tycker inte om att göra saker överilad utan anser att planering är vägen till framgång. Den som besitter korrekta fakta och vet rätt sätt att utnyttja dem på kan kontrollera vilken situation som helst. Du har dock inget emot att utsätta dig för kalkylerade risker och ta lite nya grepp.

Utseende

Du är 34 år och har något typiskt tyskt intellektuellt över dig. Du är ganska lång och gånglig. Ditt hår är mörkblont och hårlinjen börjar krypa allt längre upp på hjässan. Du klär dig vanligtvis i skjorta, slips och kofta.

Kroppslig	1	Sinnlig	2	Själslig	2
Styrka	3	Intelligens	5	Vilja	3
Vighet	2	Precision	3	Uppmärksamhet	5
Tålighet	12	Intellekt	10	Själstyrka	6
Ducka	4	Ingenjörskonst	8	Ledarskap	6
		Elektronik	6		

Kära församlingsmedlemmar

Samlats för att ta farväl

Hastigt och orättvårt ryckts bort

Tragedi

Varför? Vad hände? Vad var deras brott?

Varför tiger myndigheterna om den tragiska händelsen i tunnelbanan?

Oberäpnade, kvinnor, barn, försvarslösa

Var det en avrättning, ett avskräckande exempel?

SLAKTARE!

Drömmar om frihet, mänskliga rättigheter, förändring

Vi måste stå enade, en förändring måste komma till stånd

Kampen för frihet måste gå vidare!

Sex månader senare

Rainer Schenker sex månader senare

Du bor fortfarande hemma hos Andreas. Du är nu fullt återställd men lider fortfarande av minnesförlust. Ibland när du drömmer eller ser på TV tycker du dig få minnesglimtar av olika platser och personer men du vet inte vad du har för kopplingar till dem. Du har vandrat genom staden på jakt efter någonting som verkar bekant, men än har det inte lett någonstans. Du har dock reagerat känslomässigt på några platser, framför allt Ruhestätte Kafé vid floden Spree som fick dig att känna djup sorg. Du kände inte igen någon på kafét men funderar på att gå dit igen. Andreas brukar följa med dig på dessa vandringar. Det har du inget emot, fast du har en känsla av att han följer med därför att han inte litar på att du klarar dig själv.

Andreas verkar vara inställd på att fly till väst tillsammans med en större grupp människor. Du vet inte om du äger samma övertygelse själv men vill att Andreas skall lyckas och tänker hjälpa honom. Han har gjort så mycket för dig och du vill verkligen inte att han skall råka illa ut.

Klaus Müller sex månader senare

Sedan begravningen har du undvikit alla kontakter med Stasiagenten Kleber. Du har hört att han sökt dig, men du har gått långa omvägar för att undvika honom. Du vet inte hur du skulle reagera om du blev tvungen att konfrontera honom. Samtidigt så förstår du att även han är ett offer för systemet och inte den som bär det egentliga ansvaret för dödsfallen i tunnelbanan. Du vet att småskolelärarinnan Monica Schultze befinner sig i samma situation som du. Hon har nog inte fallit lika långt, men hon skulle kunna bli ett hot mot gruppen så du är lite extra vaksam på hennes förehavanden.

Andreas har bjudit in dig och de andra i gruppen till sin lägenhet. Kanske har han planerat för ett nytt flyktförsök. Om så är fallet så är du fast besluten på att ta chansen och fly till väst så fort tillfälle ges. Det senaste halvåret har gruppen legat lågt och ni har bidat er tid. Fader Krause har precis sluppit ut ur fängelset och du hoppas att han skall vara med på mötet i eftermiddag. Rainer har tillfrisknat, men han har inte fått tillbaks sitt minne och bor fortfarande hemma hos Andreas. Efter mötet planerar du att bjuda hem de tre på middag.

Ernst Krause sex månader senare

Efter din fängelsevistelse blev du fråntagen ditt ämbete och hade inte längre en egen församling. Förmodligen fruktade man att du skulle få fler utbrott och utsätta kyrkan för risken att ständigt övervakas av myndigheterna. Istället placerades du inom kyrkoadministrationen och du känner dig nu sviken av kyrkan.

Efter en vecka i frihet har du kommit fram till att om du inte får verka fritt här i Östberlin så kanske du skulle kunna göra större nytta i Västberlin. Där kan du tala fritt och därigenom kanske du skulle kunna få västmyndigheterna att reagera och göra något åt den förhatliga muren som har splittrat nära och kära. Eller är det som har hänt den senaste tiden ett tecken på att du inte är rätt person att förmedla Guds budskap? Denna osäkerhet gör dig illa till mods.

Andreas har bjudit in dig och de andra i gruppen till sin lägenhet och du tänker gå dit för att höra hur de har haft det och vilka framtidsplaner de har.

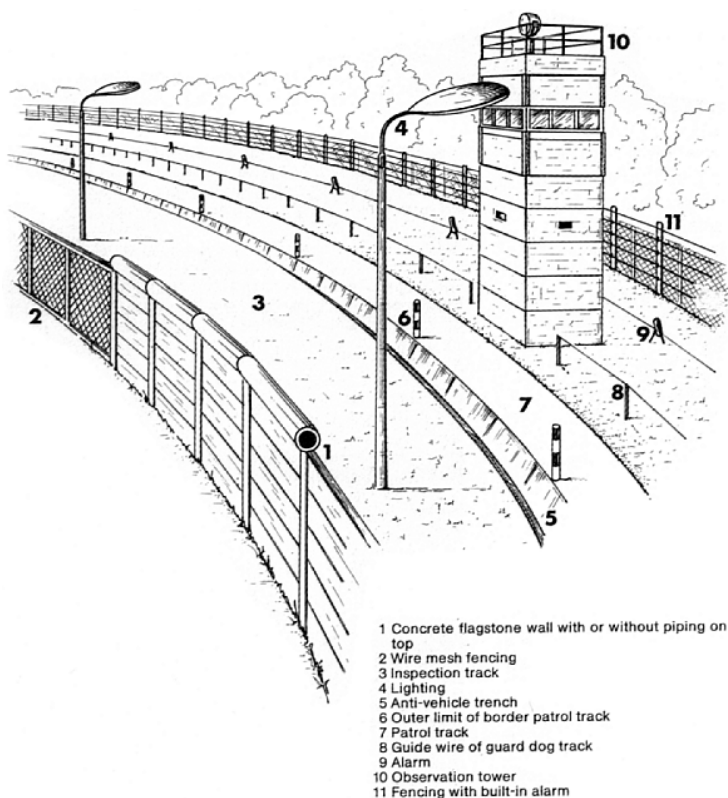
Andreas Westfal sex månader senare

Rainer Schenker bor fortfarande hemma hos dig. Han är fullt återställd men lider fortfarande av minnesförlust. Han säger sig ibland få minnesglimtar av olika platser och personer men vet inte vad han har för kopplingar till dem. Du har följt med honom på turer genom staden på jakt efter någonting som kan verka bekant, men än har det inte lett någonstans. Du släpper honom inte gärna ur sikte eftersom han verkar något förvirrad och skulle kunna ställa till det för sig. Eller spelar han bara och väntar på en chans att kontakta sina överordnade?

Den senaste tidens utveckling i öststaterna har gjort dig alltmer övertygad om att du måste fly till väst och du känner att det måste ske snart. Du vill dock vara säker på att det blir en flykt i triumf. Du har redan strukit åtskilliga flyktalternativ. Direkta försök att korsa dödssträckan och muren är inte att tänka på och efter att de har infört nya rutiner vid gränsövergångarna verkar chanserna att ta sig igenom med falska papper minimala. Det finns egentligen bara två alternativ som du är positiv till än så länge:

- Kapa en färja på floden Spree eftersom bevakningen här är ganska dålig. Detta kräver vapeninsats. Alternativt skulle man kunna skaffa en snabb båt som gränsvakterna inte hinner stoppa. Farligt!
- Kloakerna. Du har kommit över gamla ritningar och hittat vad som skulle kunna vara framkomliga flyktvägar. Tyvärr vet du att delar av kloakerna har byggts om senare och du har inga aktuella ritningar gjorda efter denna ombyggnad.

Du har kallat samman gruppen för att diskutera dessa flyktplaner. Även fader Krause kommer eftersom han nyligen har blivit frisläppt. Du tänker också ta upp ett annat mycket glädjande ämne. För bara ett par dagar sedan fick du ett brev från väst, skrivet av Eva Bölling! Detta tänker du läsa upp för dem.

Käre herr Westfal,

Jag befinner mig nu i Västberlin hos några släktingar som har tagit hand om mig sedan jag lyckades fly genom U-bahn den där ödesdigra natten då så många av mina vänners liv gick till spillo. Vad jag vet är jag den enda överlevande och därför känner jag att det är min plikt att berätta för er vad jag tror hände. Förhoppningsvis kan detta hjälpa er att förhindra att en liknande katastrof upprepas.

Vi samlades som planerat hemma hos Dieter för att utrusta oss. Tanken var, som ni redan vet, att vi skulle ta oss via U-bahns tunnelsystem hela vägen till väst. Vi hade hittat en bortglömd nedgång till en av de avstängda stationerna. Via en servicetunnel skulle vi därifrån kunna ta oss till en sträcka som hade förbindelse på västsidan. Allt gick bra till att börja med, inget tydde på att något var fel. Det fanns inte en vakt inom synhåll. Vi tog oss utan problem ned till U-bahn-stationen och började därifrån promenera genom servicetunneln. Jag och min bästa väninna Gisela tog tåten. Gisela snubblade över något på golvet och föll framstupa. Hon skulle precis resa sig upp när hon ryckte till. Hon drog i min jacka och pekade mot en sidoalkov i tunneln. Där såg jag till min fasa några beväpnade soldater. Innan jag hann varna de andra steg de in i tunneln och riktade sina vapen mot oss. Jag visste inte vad jag skulle ta mig till. Några av oss sträckte upp sina händer i luften och medan andra instinktivt började backa. Men vägen tillbaks var spärrad av andra soldater. Dieter uppmanade oss att ta det lugnt så att ingen skulle komma till skada. Då hördes en röst bakom oss, en röst som jag aldrig kommer att glömma. "Skjut de jävlarna!" Sedan började skottlossningen och jag kunde höra mina vänner skrika när de träffades av kulorna. Gisela hann aldrig resa sig upp. Jag hörde henne stöna till, och när jag såg ned på henne spred sig en mörk fläck på hennes blus. Hon såg förvånat upp på mig och jag tror inte hon förstod vad som hade hänt. Hon dog där. Jag fick panik och började springa för mitt liv. Jag vet inte hur jag kom förbi soldaterna, men jag tror att några av männen försökte övermanna dem och avledde deras uppmärksamhet.

Efteråt har jag insett att soldaterna väntade på oss i tunneln. Någon av våra egna måste ha förrätt oss. Jag vet inte vem, men det skulle mycket väl kunna vara någon av era bekanta. Var därför försiktig.

Er evigt tacksamma vän

Eva Bölling

Försoningens kyrka

*Försoningens kyrka. Helig mark, måste bryta ned dess makt så att jag kan övervaka den på sedvanligt sätt.
Operation Bernauer Strasse.*

Vid uppförandet av muren blev öppningen till tunneln igenmurad. Borde fyllas för att undvika att någon nyttjar den. Fram tills dess låter jag övervaka kyrkan för att ha koll på aktiviteterna omkring den.

*Bäst vore att jämna allt med marken. Kyrkan motsätter sig detta. Jag har dock fått tillåtelse att fylla tunneln.
Operation Bernauer Strasse slutförd 9 oktober. Byggfirman sätter igång den 10.*

